

Przedmiotowe lampiony należy traktować jak otwarte źródła ognia, które w zależności od warunków atmosferycznych mogą przemieszczać się na wysokość kilkuset metrów oraz na odległość kilku kilometrów. Dodatkowym zagrożeniem jest możliwość zapalenia się materiału tworzącego powłokę lampionu. Osoba podpalająca materiał palny przeznaczony do podgrzewania powietrza w lampionie nie jest w stanie przewidzieć jakim torem będzie przemieszczał się lampion oraz w jakim czasie wypali się paliwo w lampionie. W instrukcjach obsługi lampionów umieszczane są zapisy m. in. o nie stosowaniu ich na terenach, które mogą łatwo ulec zapaleniu tj. łąki i lasy, co ze względu na nieprzewidywalność toru lotu wynikająca ze zmiennych warunków atmosferycznych szczególnie w rozkładzie pionowym jest niewykonalne.

Z formalnego punktu widzenia na podstawie § 4 pkt. 1. ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719) zabronione jest m. in. rozpalenie ognia w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów. Z kolei zgodnie z § 41 ust. 3. ww. rozporządzenia zabronione jest używanie otwartego ognia w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca omłotów i miejsc występowania palnych płodów rolnych, a w świetle z § 40 ust. 1 wymienionego rozporządzenia w lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, w szczególności rozniecanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu oraz palenie tytoniu, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi. Powyższe przepisy powinny być uwzględnione w kontekście używania rozpatrywanych lampionów, co w zasadzie biorąc pod uwagę, także w kontekście zaistniałych pożarów, powoduje niedopuszczeni ich stosowania.

Odnosząc się do możliwych sankcji niewłaściwego posługiwania się z otwartym ogniem i zgodnie z art. 82 § 1. ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 z późn. zm.): kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

**Opracowanie wykonane przez
Biuro Rozpoznawania Zagrożeń KG PSP**